

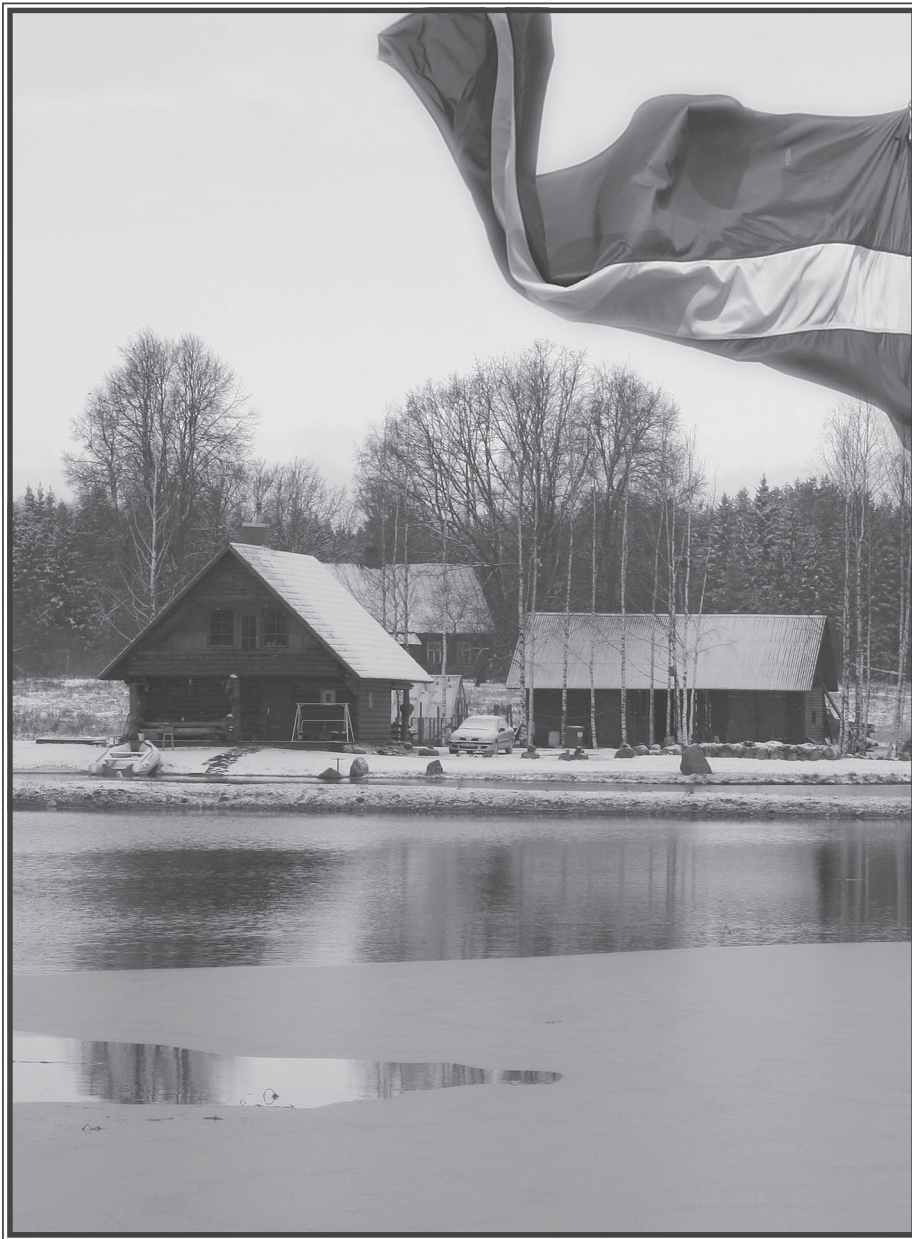

Suntažnieks

SUNTAŽU PAGASTA LAIKRAKSTS

Nr. 11 (188)

Pirmdiena, 2009. gada 30. novembris

„Latvija, tu Dieva dāvana mums. Visiem un katram. Kā jau svētkos pienākas – sarkanbalt-sarkani izrotāta. Mēs tevi vajā raisām, re, kur mans novads, mana pilsēta, mans pagasts. Un, re, kur mana māja, ar svecēm logos un galdu, kas reizēm kā pasakā – ņem un pats klājas. Kur vien skaties, tu, Latvija, esi ap mums, un mēs tevi saucam par Mājām.”

Anda Līce

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Atbalsts trūcīgajiem iedzīvotājiem
- E-klase Suntažu vidusskolā
- Lāpu gājiens Lāčplēša dienā
- Vārdi, dziesmas, gaisma Latvijai

- Tatjanai Zālītei - 95

- Ekskursija uz Lesteni

- Suntažu mākslas studijas izstāde Rīgā

BŪVVALDE ZIŅO

Par oktobrī saņemtajiem būvniecības iesniegumiem.

14.10.2009. Andris Pentjušs - dzīvojamā māja nekustamajā īpašumā "Pieneses";

14.10.2009. Aigars Grauzs - dzīvojamā māja, garāža

nekustamajā īpašumā "Saulvidi";

29.10.2009. Ints Lazdiņš - pirts nekustamajā īpašumā "Bēri".

Atbalstīt būvniecības ieceri un izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu

ATBALSTS TRŪCĪGAJIEM IEDZĪVOTĀJIEM

Energokompānija "Latvenergo" trūcīgajiem iedzīvotājiem kompensēs norēķinus par elektrību, izsniedzot norēķinu kartes par 500 kilovattstundām.

Lai ģimene vai persona saņemtu trūcīgas ģimenes (personas) statusu, tai jāvērtē pašvaldības sociālajā dienestā.

Ministru kabineta noteikumi Nr.214 no 2009.gada 3.marta nosaka

ienākumu un materiālā stāvokļa līmeni, kuru nepārsniedzot, ģimene, kas sastāv no laulātajiem, personām, kurām ir kopēji izdevumi par uzturu un kuras mitinās vienā mājoklī, vai atsevišķi dzīvojoša persona tiek atzīta par trūcīgu.

Ģimene tiek atzīta par trūcīgu, ja tās ienākumi uz katru ģimenes locekli pēdējo triju mēnešu laikā nepārsniedz 50%

no attiecīgā gada 1.janvārī spēkā esošās minimālās algas.

Šķīvīša informācija saņemama pagasta pārvaldē pie sociālā darba speciālista T.Makarovas. Telef. 65037004 vai bezmaksas informatīvais tālrunis 80204200 (līdz pl.12).

Sociālā darba speciālists Tamāra Makarova.

SKOLVADĪBAS SISTĒMA E-KLASE ARĪ PIE MUMS.

Suntažu vidusskola no 2010. gada janvāra sāks lietot skolvadības sistēmu e-klase, kuru izstrādājis informāciju tehnoloģiju uzņēmums SIA „DEAC”.

Kas ir e-klase?

Tā ir centralizēta informatizācijas sistēma, kurai skolas pieslēdzas, izmantojot interneta tīklu. Katrai skolai ir sava e-klases vide, kurā skolotāji reģistrē mācību stundas, mājas uzdevumus, skolēnu vērtējumus, kavējumus un uzvedību. Internetā tā tiek atspoguļota klases žurnāla un dienasgrāmatas veidā. Skolotājiem un skolēniem informācija pieejama no jebkuras vietas, kur ir interneta pieslēgums. Kā papildus pievienotā vērtība ir iespēja vecākiem internetā sekot līdzi sava bērna sekmēm.

E-klase ir saskaņota LR Izglītības un zinātnes ministrijā un tā ir izplatītākā skolu vadības sistēma Latvijā. Latvijas skolās tā darbojas no 2005. gada sākuma, mūsu skola ir 502., kas pieslēgusies šai skolvadības sistēmai.

Kādas ir e-klases priekšrocības?

Skolvadības sistēma e-klase ir ļoti daudzpusīgs un reāls ieguvums ne tikai vecākiem, bet arī skolotājiem, skolu vadībai, pašiem skolniekiem un sabiedrībai kopumā. Paši galvenie ieguvumi ir daudz labāka vecāku piesaiste mācību procesam, laika un līdzekļu ekonomija.

Pateicoties šai sistēmai, vecāki var:

- nekavējoties iezinašanās veidā saņemt ziņojumus no skolas par kavējumiem, nesekmīgu un vāju vērtējumu (0 - 4);
- saņemt piezīmes, skolas ziņojumus, ieskaites darbu un eksāmenu vērtējumu 2 reiz mēnesī;
- pieprasot saņemt visus bērnu vērtējumus no žurnāla (arī i/ni);
- uzzināt stundu sarakstu un uzdotos mājas darbus priekšmetos;
- nepārtraukti ar minimālu laika nobīdi būt informētiem par bērnu gaitām skolā;

- sazināties ar klases audzinātāju un visiem skolas skolotājiem;
- nekavējoties reaģēt un pieņemt lēmumus;
- taupīt laiku un līdzekļus.

Vecākiem nav vajadzība regulāri apmeklēt skolu vai zvanīt skolotājiem, jo lielāko daļu informācijas nodrošina e-klase.

Skolēni var:

- jebkurā laikā uzzināt savas atzīmes kontroldarbos un ieskaites darbos;
- uzzināt stundu sarakstu un uzdotos mājas darbus priekšmetos.

„Aptaujātie skolu direktori uzsver, ka, pateicoties e-klasei, paaugstinās skolēnu sekmība un samazinās kavējumu skaits,” saka Zane Vītoliņa, DEAC e-klases administratore.

Cik maksā e-klase?

Par skolai un skolēniem nepieciešamo sistēmas daļu skola maksā 20 latus mēnesī. Skolēniem e-klase ir par brīvu.

Par vecākiem nepieciešamo sistēmas daļu maksā vecāki (standarta komplekts). Apmaksas princips ir abonēšana. Maksājot šo abonēšanas maksu, var izmantot visas e-klases piedāvātās iespējas – pieejama visa klases žurnāla informācija internetā un izvēlētais informācijas piegāde uz e-pastu vai mobilo tālruni. Piegāde uz e-pastu ir bezmaksas, par piegādi uz mobilo tālruni piegādes izdevumi ir 0,01 lats par īsziņu.

Ģimenēm ar vairākiem bērniem neatkarīgi no ģimenē esošā bērnu skaita jāmaksā tikai viena abonēšanas maksa.

Vecāki, kuri nevar atļauties maksāt par e-klases lietošanu, var izmantot skolēniem domāto bezmaksas komplektu – dienasgrāmatu un e-klases pastu. Iespēju bezmaksas komplektā ir mazāk, bet tas tomēr ir risinājums!

E-klases abonēšana:

- Abonējot ar īsziņu: 0.90LVL x 2= 1.80LVL mēnesī;
 - Abonējot, maksu veicot internetā (Swedbank, SEB) vai ar jebkuras bankas Maksājumu karti: 1.40LVL mēnesī
- Viens mēnesis ir 32 dienas, neskatoties, kurā mēneša datumā pieslēgts datums. Piemēram, ja pakalpojumu pieslēdz 14. janvārī, tad apmaksā veikta līdz 16. februārim.

Lai pārliecinātos par Standarta pakalpojuma ērībām, pēc pieeģistrēšanās Bezmaksas komplektam var nosūtīt īsziņu par 30 santīmiem un 2 dienas pēc sirds patikas izmantot e-klase standarta komplektu.

Valsts un Eiropas fondi nav piedalījušies skolvadības sistēmas e-klase finansēšanā.

Visa skolu un vecāku samaksātā nauda tiek izlietota sistēmas uzturēšanai un attīstībai. Sistēmas attīstības ātrumu nosaka tieši šīs pieejamās naudas daudzums.

Kas jādara vecākiem?

• Lai iegūtu jebkuru no pakalpojumu komplektiem (arī bezmaksas), vecākiem jāaizpilda iesniegums;

• Iesniegumu iespējams iegūt pie skolēna klases audzinātāja vai lejupeļādēt mājas lapā www.e-klase.lv ;

• Aizpildīts iesniegums jāiesniedz skolēna klases audzinātājam;

• Tikai pēc iesnieguma saņemšanas skolotājs iesniegumā norādīto informāciju reģistrēs sistēmā;

• Līdzko reģistrācija būs pabeigta, vecāki saņems piekļuves paroli e-klasei uz iesniegumā norādīto telefona numuru;

• Bērna personas kods un iegūtā parole būs jāievada autorizācijas lodziņā pēc komandas izpildes lapā www.e-klase.lv

Kad būsiet kļuvuši par sistēmas e-klase lietotājiem, jums būs iespēja mainīt pakalpojuma veidu – pieteikties standarta komplektam vai atteikties no tā, pielāgot Standarta komplektu savām interesēm, mainīt apmaksas veidu u.t.t. Ar to sīkāk iepazīsieties sadaļā “Mani pakalpojumi”, kad būsiet kļuvuši par lietotājiem.

Līdz nākamā semestra sākumam klasēs notiks vecāku sapulces, kurās tiks stāstīts arī par e-klasi, varēs saņemt iesniegumus un uzdot jautājumus skolas virslietotājam Ievai Glūdiņai. Tādas sapulces 5. un 6. klasēs jau ir notikušas. Skolotājiem darbs ar skolvadības sistēmu būs jauns izaicinājums, un e-klases darbības sākumposms sagādās daudz grūtību, tāpēc lūdzu vecākus būt saprotošiem, jo tas, ko darām, ir progresa un kopējā rezultāta labā!

Suntažu vidusskolas direktore
Astrīda Ārmane

LĀPU GĀJIENS LĀČPLĒŠA DIENĀ

11.novembrī daudzviet Latvijā notika Lāčplēša dienas piemiņas pasākumi.

Vēsturiski Lāčplēša diena saistīta ar Rīgas atbrīvošanu no bermontiešiem 1919. gada 11. novembrī, bet piemiņas sveču likšana Daugavmalā Rīgā, 11. novembra krastmalā, kā arī sveču aizdegšana māju logos ir visu Latvijas brīvības cīnītāju atceres brīdis.

Suntažos, atsaucoties biedrības „Suntalniece” ierosmei, jau otro gadu devāmies Lāčplēša dienas lāpu gājienā – gaismas gājienā pret tumsu. Dienā tika nolikti ziedi pie brīvības cīnītāju piemiņas vietām Eņģeļļu birzī un kapos.

Ātri satumstošajā rudens pievakarē Lāpu gājiens devās uz estrādes parku. Te, pie ugunsкура, kuplo dalībnieku pulku uzrunāja Suntažu pagasta pārvaldes vadītājs Andris Ronis, Ogres 54. Zemessardzes Inženiertehniskā bataljona kapteinis Guntis Vīksnītis un biedrības „Suntalniece” vadītāja Velga Galandere.

Foto Raivis

Anna Volkova izjusti runāja Laimoņa Vāczemnieka dziļi sirsnīgo dzejoli par Latviju. Mums patiesi tikusi ne vien “vispilnākā likteņa krūze un tukšākais cerību trauks,” bet arī “vissvētākais debesu jums,” jo “savu visskaistāko zemi Dievs ir atdevis mums.”

Tautas lūgšana “Dievs, svētī Latviju!” un latviešu karavīru dziesmas, ugunskurs un sarūpētā karstā tēja un maizītes vienoja un sildīja dažādu paaudžu suntažniekus – gan bērnus, gan vecākus, gan vecvecākus.

VĀRDI, DZIESMAS, GAISMA LATVIJAI

17. novembrī vidusskolā, sagaidot Latvijas 91. dzimšanas dienu, ar simboliskām nacionālo krāsu lentītēm pie svētku drēbju atloka, pirmsskolas bērni un 1. – 12. klašu skolēni pulcējās pie sveču gaismīņām rotātās, vidusskolēnu veidotās Latvijas kontūras, lai dāvinātu savai Tēvzemei svētku dienā skanīgi dziedātas dziesmas.

Kopīgi dziedāta himna. 5. – 9. un 10. – 12. klašu koru dziedātā Mārtiņa Brauna dziesma ar Raiņa vārdiem “Saule. Pērkons. Daugava.” Tautasdziesmas, katra klases kolektīva izpildītas un pēc tam vēl un vēl kopīgi izdziedātas, radīja vienotības un svētku gaisotni skolā.

Pirmssvētku dienās katrs 1. – 12. klases skolēns, kā arī skolotāji, iesaistoties akcijā “3 darbi Latvijai,” ierakstīja datorprogrammā trīs labos vārdus Latvijai, kuri pārtapa Lielvārdes jostas ornamentālā fragmentā. Kopš 17. novembra vienreizējos ornamentu rakstus kopumā var aplūkot izstādē jaunās skolas II stāvā.

Pils ēkas gaitēnos svētku nedēļā bija skatāma pirmsskolas un sākumskolas bērnu zīmējumu izstāde „Kas man patīk Latvijā.”

Skolas kolektīvs saņēma apsveikumu svētkos no valsts prezidenta Valda Zatlera un izglītības ministres Tatjanas Koķes.

Foto Emīls Ābeltiņš

DAUDZ BALTU DIENIŅU, LAIMIŅA, DODI.

18. novembrī Latvijai bija 91. dzimšanas diena.

Tatjanai Zālītei „Dzelmēs” mūsu valsts vēsture nav grāmatās jāmeklē. Ir tikai jāpadomā par cilvēkiem, kuri satikti, par darbiem, kas padarīti, par dejām, kuras izdejojtas, un dziesmām, kas izdziedātas, jo Liktenis sirmajai omītei ir bijis tik labvēlīgs, ka dāvāja iespēju 29.novembrī radu un draugu pulkā nosvinēt savu 95. dzimšanas dienu.

Bērnības dienas

“Esmu dzimusi Madonas pusē - Kalsnavas pagasta “Aizpurvēs.” Tēvs un māte nāca no saimnieku ģimenēm, bet mājas pēc to laiku ieraduma mantojumā norakstīja vecākajiem dēliem. Tā nu piedzimu kā piektais, jaunākais bērns pusgraudnieku ģimenē. 2 dēli un 3 meitas saviem vecākiem bijām, bet brālīti Osvaldu, kurš mira jau 3,5 gadu vecumā, pat neatceros redzējuši.

1923. gadā sāku mācīties Kalsnavas pagasta Jāņukalna pamatskolā. Atminos, ka puteņi bija, salts. Kādu pusi ziemas mamma deva produktus līdz, lai varu dzīvot skolā. Četrus gadus skolā gāju. Pa vasarām gāju ganos pie tēva. Skolas laikā 3 gadus biju arī auklīte skolotājas Stērstiņas bērniem. 15 latus mēnesī pelnīju. Nopirku mētelīti par bērnu auklēšanas naudu. 1933. gadā, kad iesvētības nāca, skolotāja atbrauca man līdz iesvētāmo kleitu nopirkt un svētku pusdienas uztaisīja.

Pirmie darba gadi

Pēc iesvētīšanas līdz 1937. gadam strādāju pie saimniekiem Kalsnavas pagasta “Vilkājos” un Mārcienas pagasta “Plaucos”. Visādus darbus darīju. Ravēt gāju, linus plūkt. Maksāja 2 -3 latus pa dienu un ēst deva. Mārcienā pie pagasta vecākā strādāju. Samaksāja man algu uz priekšu, lai varu rīteni nopirkt. 1937. gada novembrī strādāju pie saimnieces, kura staigāja pa godiem. Gāju līdz galdus klāt.

No 15 gadu vecuma sāku dziedāt Jāņukalna saviesīgās biedrības korī. 1936. gadā piedalījos Dziesmu svētkos Madonā. Dikti

Tatjana Zālīte pašas tamborētā lakatā ar jubilejas ziediem.

gribējām tikt uz lielajiem 1938. gada Dziesmu svētkiem Rīgā. Ziemā audu stellēs tautiskās jostas. Svētki bija iespaidīgi. Kārlī Ulmani tuvumā redzēju. Nebija nez kādu pavadoņu līdz. Tas nu reiz patiesi bija Prezidents.

1938. gadā oktobrī aizbraucu uz Daugavpili skolotājas Dūmas bērnus auklēt, bet biju tur tā noskrējusies, dienas darbus apdarot un vēl naktīs saimnieces raudošos bērnus vākdama, ka teicu: “Brauķu mājās. Precēšos un labāk kopšu savējos, ne svešus bērnus.”

Pūru jau biju pataisījusi. Mazās stellītēs audu vasaras segas, pa vidu sašuvu tik gabalus kopā. Grīdsegas audu.

Sava ģimene

1939. gada 5. februārī apprecējos ar kaimiņu puisi Andreju Ozoliņu. Dzīvojām Madonas apriņķa Lubejā. Pašiem savs veikals bija, rentējām 5 ha zemes un lielu augļu dārzu. Ābolus vedām gan uz Rīgu, gan uz Madonu. Rudenī pārdevām svaigus ābolus, bet ziemā - kaltētus. Bija sava iztikšana

un lieli plāni nākotnē, bet visam svītru pārvilkta 1940. gads.

Kara un pēckara gadi

lenāca krievu karaspēks. Pavēlēja veikalu likvidēt, preces aizveda projām. 1941. gada 11. februārī dzima dvīnītes – Anita un Biruta. Šajā gadā mums piešķīra jaunsaimniecību. Sākām māju taisīt, bet ilga saimniekošana Kalsnavas pagasta “Pārslās” neiznāca, jo vietu vajadzēja atstāt un doties atpakaļ uz Lubeju. Līdz atbrauca 11 gadīgā māsas meita Rita. Strādāju par apkopēju pagasta mājā. Tāda dzīve, cik nu tā mierīga var būt kara laikā, turpinājās līdz 1944. gadam.

Tad sākās bēgļu gaitas. Ar differiju nomira meitiņa Biruta. Tā kā bēres šādos apstākļos nebija iespējamās, tad viņu apraka turpat Lubejā ceļmalā. Vēlāk, kad atgriezāmies no bēgļu gaitām, pārāpbedījām Veckalsnavas kapos.

1944. gada 27. augustā atgriezāmies Kalsnavas pagasta “Lauros”, vīra tēva mājās. Tā paša gada 12. septembrī vīru paņēma Sarkanajā armijā. Mājās viņš tā arī vairs neatgriezās. Par to, ka Latvijas laikā viņš bija aizsargos, viņu izsūtīja uz 25 gadiem uz Sibīriju. Tā Andrejs nonāca Intā.

Ar mazo Anitu un māsas meitu Ritu pārcēlāmies uz tā paša pagasta “Dūdumiem”. Ritas vecāki mira 1944. gadā, un nu bija pilnībā jāuzņemas rūpes arī par radu bērnu. Rita palīdzēja visos darbos. Visgrūtāk mums veicās ar vīriešu darbiem. Apsaimniekojām “Pārslu”

Tatjana ar darba biedreni Madonas Sadzīves pakalpojumu kombinātā. (80tie.g.)
/Foto no personīgā arhīva./

zemi, bet dzīvojām "Dūdumos."
"Pārslas" bija nodegušas.

1949. gadā Kalsnavas pagastā nodibināja kolhozu "Draudzība." Abas ar Ritu sākām strādāt par lopkopējām. Vajadzēja slaukt un apkopt 16 govīs. 3 reizes dienā ar rokām slaucām. Pašām bija jāgādā barība. Fermā bija zirgs, ar to pienu veda uz Jaunkalsnavas pienotavu.

1950. gadā lielo paļīgu Ritu nācās ievietot slimnīcā. Tuberkuloze. Arī pati braucu pie daktes. Tā sāpēja rokas, ka nevarēju atlikt pirkstus. Pārgāju strādāt lauku brigādē, bet pa vakariem sāku skolu kopt. "Dūdumos" bija liela māja. Tur 1951. gadā iemitināja pagaidu skolu. 1952. gadā, kad skolu pārcēla uz Jaunkalsnavu, direktors sauca līdzī par virēju. Aizbraucām. Skola iedeva zemi, iestādīju kartupeļus. Sava govīs bija.

1953. gada ziema bija ļoti smaga. Direktors parādīja saņemtos ziņojumus par to, ka kolhozā nestrādāju, par to, ka vīrs izsūtījumā, un ieteica: "Sniedz labāk atlūgumu un ej." Nācās atstāt skolu un strādāt dažādus gadījuma darbus.

Jauns dzīves posms

Satiku jaunības draugu Radionu Zālīti. 1954. gadā apprecējāmies un pārcēlāmies uz dzīvokli Madonā. 1955. gadā piedzima dēls Arnis. Iekopām savu saimniecību.

1958. gadā sāku strādāt Rūpkombināta drēbju krāsotavā. Darbs bija turpat sētas mājā. Tā kā krāsotavas telpas bija šauras, to pārcēla uz citu ēku, modernizēja iekārtas. Jaunajā krāsotavā sāku strādāt par brigadieru. 1965. gadā Rūpkombinātu pārdēvēja par Sadzīves pakalpojumu kombinātu. Tai pat gadā Madonā ierīkoja Ķīmisko tīrītavu. Sāku tur strādāt par pasūtījumu pieņēmēju. 19 gadus nostrādāju - līdz 1984. gadam.

3 bērni, 5 mazbērni un 3 mazmazbērni - tādi man paaudžu rēķini.

Raiļš bijis mūžs. Visādi bijis, bet ar dziesmām un dejām visiem grūtumiem pāri tikts.

No 1958. gada līdz 1986. gadam dejuju Madonas "Atvasarā." Bijām republikas labākais deju kolektīvs. 1969. gadā Rīgas

Tatjana un Radions - staltais dejotāju pāris Madonas deju kolektīvā "Atvasara".
(Foto no personīgā arhīva.)

kinostudija uzņēma dokumentālo filmu "Skataties, jauni ļaudis". "Atvasara" filmējās kopā ar muzikantiem - Piltenes prāģeriem. Auksti gan oktobrī Madonas estrādē bija! Savilkām zem tautas tērpiem biezas kleitas, lai nesalst.

Līdz 1984. gadam esmu dejojusi visos Dziesmu svētkos. Sāpošas kājas pēc mēģinājumiem, bet gandarijums pēc skatītāju aplausiem un ovācijām - milzīgs. Ar deju kolektīvu visu Latviju apbraukājām, Lietuvā dejojām, Maskavā bijām. Ilgus gadus dziedāju Madonas veterānu kori "Mantojums". 1962. gadā Zinātņu akadēmijas folkloras ekspedīcija bija ieradies horeogrāfijas un mūzikas folkloras materiālus vākt. Abi ar vīru pateicību saņēmām par dziesmu un rotaļu zināšanu.

Kultūras nams mūsu ģimenei bija kā otrās mājas. Vīrs jau bija tas lielākais dejotājs un teātra spēlētājs. Paši bijām tādi skrējēji, tāpēc bērni un mazbērni arī aktīvi.

Pie meitas Suntažos

1996. gadā pēc 42 Madonas dzīvoklī nodzīvotiem gadiem pārnācu uz dzīvi pie meitas Anitas Suntažos. Tad jau es vēl jauna biju. Tad man tikai 82 gadi bija. Pa virtuvi rosījos. Rokdarbus strādāju. Uz dārzu gāju. Puķu dobe zem loga bija manā aprūpē.

Vēl pāris gadus atpakaļ uz teātriem un koncertiem Rīgā braucu un tepat līdz kultūras na-

mam aizgāju. Uz mazdēla kāzām Madonā pat ar satiksmes autobusu aizbraucām.

Tagad gan troksnis nepatīk nemaz. Gribas klusumu. Politiku neklausos. Tad spiediens tūlīņ augšā un nervi čupā. Tuos prefī vecuma kaitēm. Reiz te visus pabaidīju. Labu gribēdama, aizgāju pie masiera, un sirds sastreikojās. Nu jau gadus piecus cītīgi zāles dzeru. Lielais paldies par to, ka veselība turas, jāteic Suntažu dakterītiem - Māritei Lindei, Sandrai Saldniecei, Zinaidai Atmanovičai.

Tagad ar mazmazmeitiņu Madīti dienas vadām. Dziesmas dziedu. Par circeņīti aizkrāsnē vienu laiku Madītei bija tā mīļākā. Tad gājām ik reizi abas skatīties, kur logā mēnestiņš. Anitai saku, ka mēs te viņai divas tādas Madītes aprūpējam, jo man jau arī ir darbi, kurus vairs nespēju. Bet jūtos labi - kā 59 gados nevis otrādos ciparos. Pa dienu dzīvoju Suntažos. Daudz jauku cilvēku te esmu satikusi un iepazīsusi. Bet naktīs sapņoju par Madonu. Lasām abas ar Anitu Madonas avīzīti. Koru karos televīzijā madoniešiem līdzī jūtam.

Ko vēlēt jaunaļiem?

Aktīviem vajag būt un dzīvespriecīgiem! Un sava Tēvzeme jāmīl! Lai cik grūti, nav jāskrien prom pasaulē laimi meklēt."

Sirsniņi sveiciens dzimšanas dienā! Lai turas veselība, veselība un veselība!

EKSKURSIJA UZ KURZEMES BRĀĻU KAPIEM LESTENĒ

10.novembrī, Lāčplēša dienas priekšvakarā, kultūras nama direktores Dzidras Sproģes aicināti, represētie suntažnieki un interesenti devās ekskursijā uz brīvības cīnītāju piemiņas vietām Latvijā.

Vispirms braucām uz Babītes pagastu Rīgas novadā. Cauri priedulājam drīz vien bija ieraugāma Piņķu Sv. Nikolaja ev. lut. baznīca, kura celta 1874.gadā. 1.Pasaules kara laikā - 1916. gada 17. jūlija rītā - 5. Zemgales latviešu strēlnieku bataljons ceļā uz Smārdes iecirkņa fronti, kur gatavojās ievērojams krievu armijas uzbrukums, iegriezās Piņķu muižā. Šeit, Piņķu baznīcā, bataljona komandieris pulkvedis Jukums Vācietis noturēja savu slaveno dievkalpojumu. Dzejnieks Aleksandrs Čaks par Piņķu baznīcu grāmatā "Mūžības skartie" rakstījis balādi "Sprediķis Piņķu baznīcā", kas veltīta varonīgajiem strēlniekiem, 5. Zemgales pulkam un pulkvedim Jukumam Vācietim.

Tālāk devāmies uz Kurzemes Brāļu kapiem Lestenē.

Piemiņas vietas bijušajiem leģionāriem un meža brāļiem ir deldētas no zemes virsmas, jo vara vienmēr ir baidījiesies no savas tautas patriotiem. Cits pēc cita tumsas aizsegā tikuši uzspridzināti pieminēji Džūkstē, Codē, Jaunpilī, Morē un citās Latvijas vietās. Uz cilvēku mirstīgajām atliekām lika uzcelt lopu fermas. Lestenes baznīcā pēc kara ierīkoja graudu kalti.

Kurzemes cietokšņa aizstāvja, 19. latviešu divīzijas leitnanta Andreja Apsīša iecere izveidot svētvieta kādā no Kurzemes kaujas laukiem pamazām

pārtapa centienos izveidot Brāļu kapus tiem latviešu leģionāriem, kuru mirstīgās atliekas atdusas nepiemērotās vietās. Šādam uzdevumam bija pienācis arī pēdējais brīdis, jo kādreizējo notikumu liecinieku ar katru gadu kļūst mazāk.

Tā kā visus septiņus Kurzemes kauju mēnešus Lestenē bija krustojušies leģiona vienību ceļi un Lestenes baznīcu postījuši neskaitāmi šāviņi, par Brāļu kapu izveides vietu šaubu nebija.

Latvijas karavīru organizācija gan nepiekrita vācu pārstāvju ierosinājumam par kopīgu karavīru kapsētas ierīkošanu vācu un latviešu kritušajiem, jo atšķirīgi bija iekarotāju un savas zemes aizstāvju karā iesaistīšanās mērķi.

1998. gada 8. maijā Kurzemes Brāļu kapos Lestenē tika pārapsēti pirmie 10 identificētie leģionāri. Nu jau pārapsēti ap 1000 karavīru. Lestenes Brāļu kapos projektētāji paredzējuši iespējas guldīt 2000 varoņu. Saīdzinājumam — Rīgas Brāļu kapos patlaban atdusas ap 2100 bijušo karavīru.

2000. gada 5. novembrī Lestenes Brāļu kapos atklāts un iesvētīts pēc tēlnieces Artas Dumpes ieceres pelēkā granītā cirstais centrālais tēls "Dzimtene – Māte – Latvija". Paredzēts pieminētā pakājē iekalt dzejnieka Andreja Eglīša ieteiktos vārdus "Mēs gaidām taisnības augšāmcelšanos".

Lestenē tautai zīmīgos datumos - 16.martā, 8.maijā, 11.novembrī - pulcējas tūkstošiem cilvēku, lai godinātu savus varoņus. Piemiņas sienā jau ir iegrebtī 18000 vārdu. Starp tiem atrodami arī suntažnieku radu un

draugu vārdi. Nolikām ziedus un ar klusuma brīdi pieminējām cīnītājus par brīvu Latviju.

Ceļā pabijām arī Tukuma novada Džūkstes Lancenieku skolā, kur mūs laipni sagaidīja Latvijā vienīgā Pasaku muzeja vadītāja. Šeit savulaik bērnus mācījis Pasaku tēvs Ansis Lerhis – Puškaitis. Savā neilgajā mūžā - 44 gados – viņš savācis vairāk nekā 1900 pasaku, 3300 teiku, nostāstu un anekdožu. Tās izdotas septiņos sējumos, ietverot visus līdz 1900. gadam apzinātos latviešu pasaku un teiku materiālus. Šie krājumi kopā ar Krišjāņa Barona "Latvju dainām" veido latviešu folkloristikas pamatu.

Muzejā ir padomāts par ģimenēm ar bērniem, jo ir iespēja zīmēt, veidot un ar lellēm izspēlēt kādu pasaku ludziņu. Arī mēs ļāvāmies spēles priekam un kopā ar saviem ekskursijas biedriem spēlējām leļļu lugu par vilfīgo lapsu.

Muzeja otrajā stāvā ir savākta senlietu kolekcija - sviesta ķērnēs, darbaīki, audekli un citas interesantas lietas.

Atceļā iegriezāmies Ķemeru. Palika tā nedaudzskumji, jo lielā, skaistā Ķemeru sanatorija stāv nepabeigta un tās restaurācijai vēl neredz galu. Tas tomēr ir mūsu pagātnes kultūrvēsturisks pieminēklis, un žēl, ka iet postā.

Nomazgājām mutes Ķemeru sēravotā, daži drosmīgākie padzērās avota ūdeni, un, veselību sasmēlušies, devāmies mājup.

Neskumsim! Dzīvē tomēr ir arī daudz gaišu mirkļu!

Ilze Knutova

RĪGĀ UZMIRDZ "VASARAS KRĀSAS"!

PIRMOREIZ SUNTAŽU MĀKSLAS STUDIJAS IZSTĀDE RĪGĀ - LR AIZSARDZĪBAS MINISTRIJAS JAUNSARDZES CENTRĀ HOSPITĀĻU IELĀ 55.

Patiesi prieks, ka tagad Suntažu mākslas studija var plašāk rīkot izstādes, jo pagājušā gada beigās iegādājāmies maināmus bilžu rāmīšus tieši šim vajadzībām. Un mūsu darbi, glīti ierāmēti, dodas tuvākos un tālākos ceļos – no Suntažu kultūras namā septembrī rādītajiem "zaļās prakses"

darbiem izveidojām jaunu izstādi Ķeguma kultūras namā. Šoruden tursākusi darboties jauna mākslas studija – mazajiem māksliniekiem jau zināmās skolotājas levas Lāces vadībā.

No 30. oktobra suntažnieku vasaras darbi atkal citā kombinācijā priecē skatītājus Rīgā, Jaunsardzes centrā. Tā kā mūs saista kopīgs vasaras piedzīvojums – telšu nometne Plaužu ezera krastā, bijām vienojušies, ka rudenī šāda izstāde noteikti būs. Pateicoties Jaunsardzes

centra Rīgas novada daļas vadītājam Gunāram Melnim, mūsu darbiem būs iespēja vēlāk nonākt arī Aizsardzības ministrijas telpās un pēc jaunā gada arī Kara muzejā.

Protams, neaizmirsīsim arī Suntažus! Jauni darbi top, jo studijā rosība nerimst arī šajā rudenī – joprojām otrdienās, ceturtdienās vai piektdienās šeit darbojas 29 mākslas skolas audzēkņi un 42 pulciņa bērni, kā arī internātskolas grupa.

Uz tikšanos!

Teksts un foto Māra Mārtiņjāne - Kaša

Sadarbības veiksmīgs sākums vasarā – mākslas skolas skolotājas Gunta Būmeistare, Māra Mārtiņjāne-Kaše un Jaunsardzes Rīgas novada daļas vadītājs Gunārs Melnis.

Ja māksla prasa, tad urbjam sienā!

Jaunsardzes gaitenim jauna elpa.

Vasaras krāsas, vasaras smarža...

PASĀKUMI KULTŪRAS NAMĀ

- 5. dec. plkst. 17⁰⁰ Latvijas vokālo ansambļu salidojums "Āži dzied". Piedalās ansambļi no Allažiem, Ādažiem, Ropažiem, Limbažiem, Vangažiem u.c. Visiem, kas vēlas šo pasākumu noskatīties, pieteikties kultūras namā!
- 3. dec. no plkst. 10⁰⁰-12³⁰ **Lietotu apģērbu firdzniecība.**
- 19. dec. plkst. 13⁰⁰ Pagasta pirmsskolas vecuma bērnu Ziemassvētku eglīte.
 - 19. dec. plkst. 14⁰⁰ **Labdarības koncerts "Īstais Ziemassvētku brīnums".** Koncerta noslēgumā- svētku salūts un dāvanas bērniem! Organizē- Ogres Novada Dome, Latvijas Evanģēliskā alianse, Ģimenes svētība. Aicināti visu vecumu suntažnieki!
 - 26. dec. plkst. 21⁰⁰ **Ziemassvētku balle - groziņu vakars** kopā ar grupu "Sestā jūdze". Galdiņu pieteikšana un izpirkšana līdz 21.dec. Ieejas biļete 5,-Ls, balles vakarā 6,-Ls. Pateidzieties!!!
 - 2. janv. 15⁰⁰ Pagasta **pensionāru Jaungada ballīte.**
 - 8. janv. Kultūras nama **Pašdarbnieku balle.**
- Cien. iestāžu, veikalu, privātmāju īpašnieki!!! Ogres novada dome izsludina konkursu par labāko Ziemassvētku noformējumu. Pieteikties kultūras namā līdz 21. decembrim! T. 65037246, 29217856.

Iespējamās dažas izmaiņas, tāpēc sekojiet līdzī informācijai afišās!

ZIEMASSVĒTKU EGLĪTES SUNTAŽU VIDUSSKOLĀ

- 18. decembrī pl. 16⁰⁰ piecgadīgo un sešgadīgo grupiņas bērnu eglīte
- 21. decembrī pl. 10⁰⁰ 1. – 4. klašu eglīte
- 21. decembrī pl. 17⁰⁰ 9. – 12. klašu eglīte
- 22. decembrī pl. 10⁰⁰ Pieņemšana pie direktores
- 22. decembrī pl. 14⁰⁰ 5. – 8. klašu eglīte

LĪDZJŪTĪBAS

*Paliek balta ziedu taka,
Rudens zelts zem kājām bērts.
Un no dziļās laimes akas
Pasmelts tik, cik atvēlēts...*

**Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Regīnai Ancānei,
vīru mūžības ceļā aizvadot.**

Suntažu sanatorijas
internātpamatskolas kolektīvs

*Lai gan saulrietī reizēm mēdz būt
skumji, rieta brīžos vienmēr valda
miers.
Sārtajos saulrietos ir vairāk miera.*
(P. Vilsons)

**Izsakām līdzjūtību Ancānu ģimenei,
vīru, tēvu un vectēvu Jāni Ancānu
aizsaulē pavadot.**

Suntažu vidusskolas kolektīvs

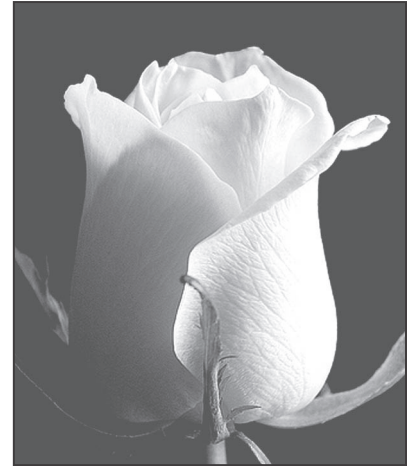
*Aiz katra paliek dzīve un pasačītais vārds,
Bet atmiņas tik dārgas sirds ilgi saglabās.*

Izsakām līdzjūtību Ancānu ģimenei, Jāni Ancānu mūžībā pavadot.

"Atvaru" kaimiņi.

**Laiki nav svarīgi.
Svarīgs ir cilvēks.**

(Imants Ziedonis/)

**SVEICAM
VISUS NOVEMBRA JUBILĀRUS,
bet jo īpaši**

70 gados
**Taisiju Gaļiņu
Ivaru Misiņu**

75 gados
**Bronislavu Gaiduli
Genovefu Grišuli
Zinoviju Kalniņu
Aloizu Upenieku**

80 gados
Gunāru Kondrātu

85 gados
Dzidru Valneri

95 gados
Tatjanu Zālīti

Mūžībā aizgājuši

Austra Ikšele
29.07.1942.- 24.10.2009.

Jānis Ancāns
25.04.1935.- 27.10.2009.

Vladimirs Romanovs
19.12.1942.- 10.11.2009.

Biruta Ose
23.01.1952.- 22.11.2009.

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem.
Pagasta pārvalde.